

Mál nr. 264/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ábyrgðartryggingar X.

Skaðabótaábyrgð vinnuveitanda vegna slyss við löndun þann 1. október 2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 30. júní 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 17. ágúst 2015.

Málsatvik.

M slasaðist við vinnu sína um borð í S þann 1. október 2013. Fram kemur í frumskýrslu lögreglu að verið var að landa rækju úr togaranum þegar slysið varð. Við löndunina störfuðu þrír menn, verkstjórinn var á bryggjunni að húkka af körunum og færði þau til með lyftara. Einn var staðsettur í brú skipsins við stjórnþaki kranans á skipinu. M var staðsettur í lest skipsins til að húkka í körin og stjórnaði þeim upp úr lestinni.

Þegar slysið varð var verið að hífa karastæðu upp úr lestinni, alls fjögur kör. M hafði byrjað á því að húkka í þrjú horn neðsta karsins til að kraninn gæti dregið hana fram undir lúguna til upphíftingar. Gekk það vel og húkkaði M svo í fjórða horn neðsta karsins. Fór M svo út í bakborðssíðu og gaf kranamanninum merki um að hífa með því að kalla til hans. Mun karastæðan hafa farið aðeins á loft áður en eitt horn á neðsta karinu brotnaði með þeim afleiðingum að efsta karið kastaðist í bakið á M sem snérist og féll. M hlaut m.a. rifbeinsbrot og brot á herðablaði.

Álit.

Til rökstuðnings skaðabótaábyrgð X tiltekur M ýmsar málsástæður í málskoti til nefndarinnar. Í fyrsta lagi er á það bent að fiskikör í landinu séu orðin gömul og þarfnist endurnýjunar, auk þess að löndun sé ætíð unnin í ákvæðisvinnu þar sem að það sé hagstætt fyrir atvinnurekendur að vinnan taki sem skemmstan tíma. Einnig er á það bent að það sé atvinnurekandinn sem verði að bera ábyrgð á þeim tækjum og tólum sem starfsmaðurinn þarf að umgangast. Ábyrgð atvinnurekanda á tækjum og tólum byggir á sakarreglunni, þ.e. sýna verður fram á saknæma og ólögmeða háttsemi atvinnurekandans eða starfsmanns á hans vegum. Ekki hefur verið sýnt fram á með fullnægjandi hætti að fiskikörin hafi verið vanbúin á þann hátt að það sé sök X í þessu tilfalli. Ekki hefur verið sýnt fram á að X hafi vitað eða mátt vita um meintan galla á einu festieyra neðsta karsins.

Í öðru lagi er á því byggt að hífingin hafi verið ranglega framkvæmd og að fækkun starfsmanna við verkið hafi leitt til slyssins. Ósannað er að hífingin hafi verið ranglega framkvæmd. Því er haldið fram í málskoti að líklegt sé að karastæðan hafi rekist í lúgukarminn og að því hafi festieyrað brotnað með fyrrgreindum afleiðingum. Þessi málavaxtalýsing er hvorki í samræmi við framburð M hjá lögreglu né annarra sem unnu við verkið. Ekki verður heldur fallist á að orsakatengsl séu á milli þess að ákveðið var að M myndi vera inn niðri í lestinni og þess að festieyrað gaf sig á neðsta karinu. Þá verður í þriðja lagi ekki séð að skortur á áhættumati á þessu tiltekna verki geti leitt til skaðabótaábyrgðar X í þessu tilfalli.

Með hliðsjón af framangreindu verður ekki fallist á að X eigi að bera skaðabótaábyrgð á því tjóni sem M varð fyrir í slysinu 1. október 2013.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 8. september 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.